

**Утворення
Османської
імперії.
Правління
Мехмеда II**

Основні поняття і дати

- турки-османи;
- султан;
- яничари;
- візир;
- диван;
- Порта;
- Канун;
- муфтій.

■ 1299 р.;

■ 1389 р.;

■ 1453 р.;

■ 1478 р.;

■ 1922 р.

Османська імперія — ісламська монархічна держава турецької династії Османів. Існувала у 1299–1922 роках. Заснована султаном Османом I на території Малої Азії.

Осман I

Слово “тюрк” означає сильний або міцний, а слово “Туреччина” вперше було вжито автором однієї з хронік хрестоносців у XII ст. щодо земель, захоплених тюркськими племенами в Малій Азії.

Осман I

(1258-1324)

засновник Османської імперії. За часів імперії значна частина турецького народу називала себе

османами.

Турки-османи — основне населення Османської імперії.

Османи — турецька династія, представники якої правили Османською імперією протягом всього часу її існування (1299–1922).

Султан — титул правителя в мусульманських державах

Візир — друга особа в державі після султана.

Яничари (малюнки XIX ст.)

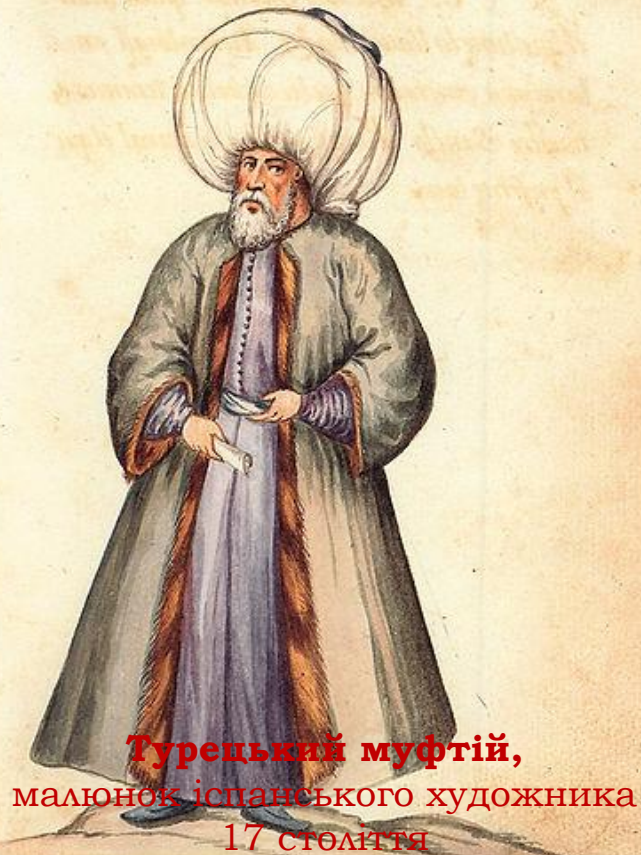
Яничари — особливе військо в Туреччині з XIV ст., спершу набиралися з полонених, потім поповнювалася примусовим набором дітей підданих християн

Муфтій — вища духовна особа у мусульман-сунітів

Мечеть — місце для молитви і богослужіння, молитовний дім у мусульман

Медресе — школа в мусульманських країнах

ЗАВОЮВАННЯ ОСМАНСЬКИХ СУЛТАНІВ

**Орхан I
(1326-1359)**

туркминов Балкан-Малой Азій

туркминов султанів:

- Мехмеда I (1413-1421 рр.)
- Мурада II (1421-1451 рр.)
- Мехмеда II (1451-1481 рр.)
- Баязида II (1481-1512 рр.)

держави:

- 1365-1457 рр.
- після 1457 р.

ти турків

х військ

ЗАВОЮВАННЯ ОСМАНСЬКИХ СУЛТАНІВ

**Мурад I
(1359-1389)**

жав Балкан-
Малой Азії

турками-
ня султанів:
Мехмеда I
(1413-1421 рр.)
Мурада II
(1421-1451 рр.)
Мехмеда II
Завойовника
(1451-1481 рр.)

Баязида II
(1481-1512 рр.)
держави:
(1365-1457 рр.)
після 1457 р.

ти турків

х військ

часово втрачених

Мілош Обіліч

відомий персонаж сербського фольклору, що заколов турецького султана Мурада в його шатрі, ранком в день битви на Косовому полі (1389). Є національним героєм Сербії.

Мілош Обіліч
(Картина Олександра
Побрича

Добрнич

Султан Османської імперії та військовик, який захопив значні території на Балканському півострові та в Анатолії. Відомим став завдяки участі у **битві на Косовому полі (28 червня 1389)**. Після загибелі батька він очолив османські війська та вщент знищив об'єднані сили Сербії та Боснії. Водночас стратив можливого суперника за владу — брата Якуба.

Баязід I
Блискавичний
(1360-1403)

Цікаво знати

Намагався взяти Константинополь: шість років тримав місто в облозі і, мабуть би, взяв, та Візантію врятувало диво. У володіння Османської держави вторглися війська ще більш завзятого завойовника **Тимура (Тамерлана)**. В 1402 році в битві під Анкарою Тимур розбив військо Баязида. Сам він потрапив у полон. Османська держава зазнала страшного спустошення: завойовники розорили турецькі міста і села, а їх мешканців повбивали, або перетворили на рабів. Тимур наказав посадити Баязида в клітку і возив за собою, щоб показати, яких руйнувань зазнала його країна. Колишній султан не витримав знущань і, за одними свідченнями, помер від інсульту, за іншими – отруївся. Так Баязида було покарано за зло, яке він заподіяв іншим людям.

Народився 30 березня 1432 — 3 травня 1481,
османський султан (1444—1446, 1451—1481 рр.),
найбільший полководець свого часу —
завоював Константинополь,
поклавши кінець існуванню незалежних Візантійської
імперії, Кримського ханства, Сербії,
Мореї, Трапезундської імперії, Боснії, Албанії.
У Туреччині його вважають своїм національним
героєм

**З указу султана Мехмеда II Фатиха
(1478 р.)**

*«...той з моїх синів, що вступить на престол,
вправі
вбити своїх
братів, щоб був порядок на землі.»*

Мехмед II Завойовник
(1360-1403)

ЗАВОЮВАННЯ ОСМАНСЬКИХ СУЛТАНІВ

**Мехмед II
Завойовник**

**29 травня
1453 р.**

1453

**Падіння
Константинополя
Вступ Мехмеда II
у
Константинополь**

«Завоювання Османської імперії XIV — сер. XVI ст.».

Османська імперія

Європа

Болгарія

Сербія

Молдавія

Валахія

Угорщина

Азія

Месопотамія

Вірменія

Грузія

Сирія

Аравія

Африка

Єгипет

Алжир

(Згодом вся

Північна

Африка, окрім

Марокко)

ЗАВОЮВАННЯ ОСМАНСЬКИХ СУЛТАНІВ

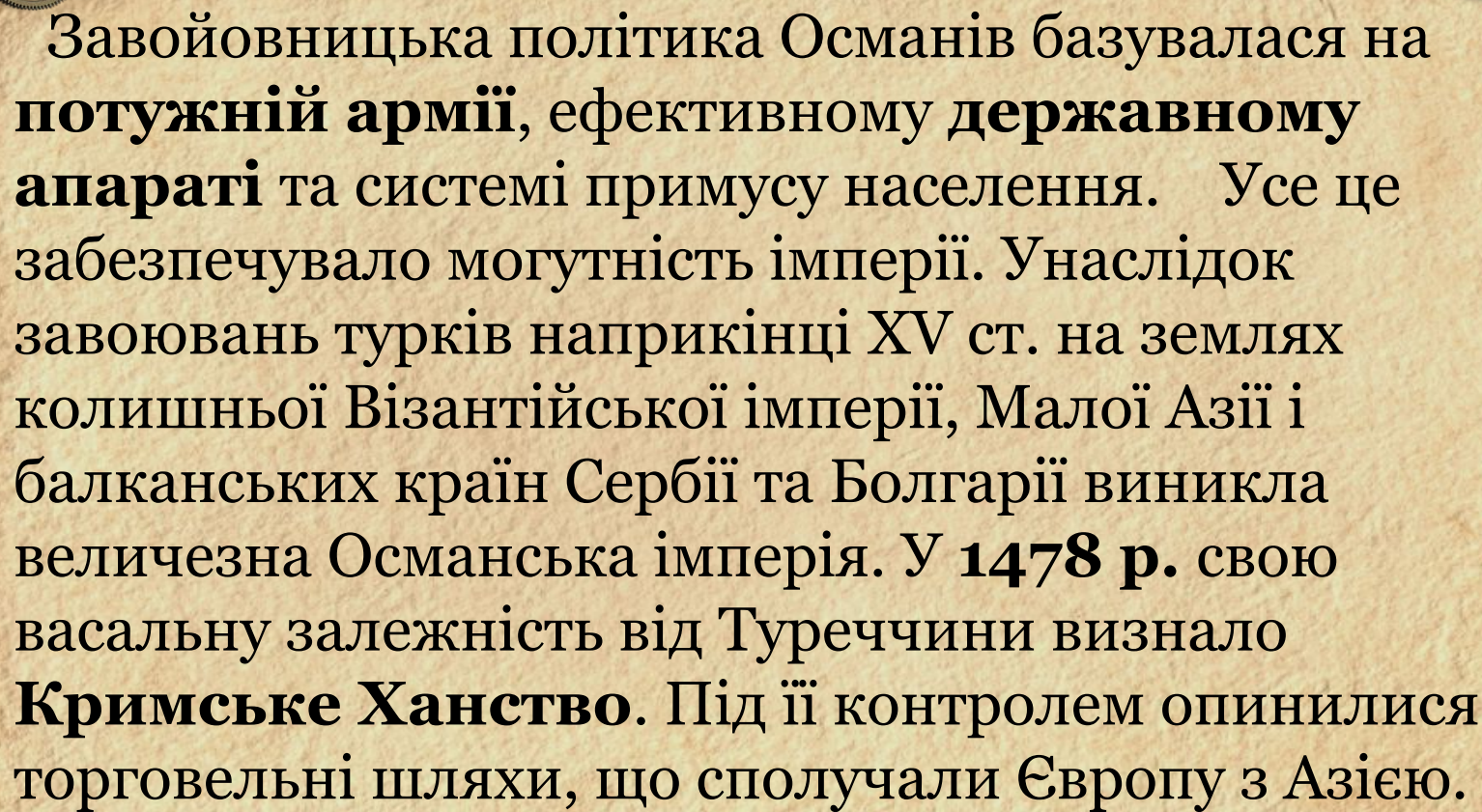
жвав Балкан-Малої Азії

і турками-ня султанів:

- Мехмеда I (1413-1421 рр.)
- Мурада II (1421-1451 рр.)
- Мехмеда II Завойовника (1451-1481 рр.)
- Баязида II (1481-1512 рр.)

держави:

- 1365-1457 рр. після 1457 р.
- ти турків
- их військ
- часово втрачених

Завойовницька політика Османів базувалася на **потужній армії**, ефективному **державному апараті** та системі примусу населення. Усе це забезпечувало могутність імперії. Унаслідок завоювань турків наприкінці XV ст. на землях колишньої Візантійської імперії, Малої Азії і балканських країн Сербії та Болгарії виникла величезна Османська імперія. У **1478 р.** свою васальну залежність від Туреччини визнало **Кримське Ханство**. Під її контролем опинилися торговельні шляхи, що сполучали Європу з Азією.

На чолі Османської імперії стояв султан, наділений необмеженою владою. Він правив за допомогою міністрів і чиновників, першим із яких був великий візир, що керував радою — диваном. Мехмед II започаткував Порту

Народи Османської імперії зазнавали жорстокого гноблення з боку завойовників.

Усі немусульмани сплачували подушний податок, вони змушені були безоплатно працювати на будівництві фортець, доріг, мостів і мечетей.

Немусульманам забороняли їздити верхи, носити зброю, займатися адміністративною й військовою діяльністю.

Османська імперія, утворена в епоху Середньовіччя, проіснувала до 1922 р. Її наступницею є Турецька Республіка.

ПІДСУМКИ УРОКУ

У той час як у Західній Європі відбувалися процеси централізації, Реконкісти, тривала Столітня війна, у Візантії теж мали місце події, які докорінно змінили політичну карту Європи. Тут з'явилися турки-османи, які поступово захопили всю територію Візантійської імперії, а в **1453 р.** (рік завершення Столітньої війни) і її столицю — Константинополь. Ця подія була розцінена багатьма сучасниками як катастрофа — було зруйновано один із центрів християнства.